

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ

Στ' Εξάμηνο

Εργασία στο Μάθημα
Ιδεολογία και Μαζική Επικοινωνία

Home
Ιδεολογική Ανάλυση

Ιουστίνη Ελούλ
ΤΧ: 2007027

ΚΕΡΚΥΡΑ
Μάιος 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Εισαγωγή	3
1. Ιδεολογία	4
1.1 Ορισμός	4
1.2 Κύριοι Εκφραστές της Ιδεολογίας	4
2. Home	5
2.1 Οι Συντελεστές	6
2.2 Προβλήματα	8
2.3 Σενάριο	9
2.4 Μοντάζ	6
2.5 Μουσική	7
3. Περιγραφή και Ιδεολογική Ανάλυση του Home	5
Ανακεφαλαίωση.....	16
Βιβλιογραφία	17

Home

Ιδεολογική Ανάλυση

Εισαγωγή

Η συγκεκριμένη εργασία έχει ως αντικείμενό της την ιδεολογική ανάλυση ενός ντοκιμαντέρ, συγκεκριμένα του "Home". Το Home είναι μια δίωρη περίπου ταινία, η οποία εξιστορεί και παρουσιάζει μέσα από καταπληκτικά πλάνα το πώς η ανθρωπότητα μπόρεσε μέσα σε 200.000 χρόνια να διαταράξει την φυσική ισορροπία.

Έτσι η εργασία έχει να κάνει με δύο διαφορετικά πεδία, την τέχνη και την ιδεολογία, τα οποία όμως τις περισσότερες φορές αλληλοσυνδέονται. Η τέχνη αποτελεί υλική υπόσταση της ιδεολογίας και όπως χαρακτηριστικά είχε αναφέρει και ο Ένγκελς «ο καλλιτέχνης λειτουργεί μεν συνειδητά αλλά με ψευδή συνείδηση, καθώς εκλαμβάνει ως πραγματικότητα την αλλοιωμένη εκδοχή της που αντιπροσωπεύει μια ιδεολογία».

Ο όρος ιδεολογία αναφέρεται για να περιγράψει ιδέες και στάσεις που χαρακτηρίζουν μια εκάστοτε κοινωνική ομάδα. Τις περισσότερες φορές εντοπίζονται αρνητικές έννοιες στον όρο ιδεολογία, καθώς αποτελεί ένα παραποιημένο σύστημα ιδεών και πεποιθήσεων που σκοπό έχει την παραπλάνηση. Ωστόσο, όμως, στο συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ, στο οποίο επιχειρείται μια ιδεολογική ανάλυση, δεν εντοπίζεται η αρνητική πλευρά του όρου της ιδεολογίας. Τα όσα διαπραγματεύεται το ντοκιμαντέρ είναι μεγάλες αλήθειες και σαφώς δεν υπάρχει καμία πρόθεση παραποίησης της αλήθειας.

Μεθοδολογικά η εργασία κάνει μια θεωρητική αναφορά στο πεδίο της ιδεολογίας, αναφέροντας τον ορισμό και τους κύριους εκφραστές της. Στην συνέχεια η εργασία περνάει στο πρακτικό κομμάτι, όπου επιχειρείται μια ιδεολογική ανάλυση στο προαναφερθέντα ντοκιμαντέρ. Συγκεκριμένα, αναφέρονται κάποια πληροφοριακά στοιχεία του ντοκιμαντέρ, όπως για τους συντελεστές, τα προβλήματα, την μουσική, το σενάριο και το μοντάζ, και εν συνεχεία γίνεται μια περιγραφή και συνάμα ανάλυση.

1. Ιδεολογία

Η «ιδεολογία» είναι αναμφίβολα μια σύνθετη, ομιχλώδης και πολυσήμαντη κεντρική έννοια στις κοινωνικές επιστήμες, καθώς σε κάθε προσπάθεια ερμηνείας της ιστορικής συμπεριφοράς του ανθρώπου. Για το λόγο αυτό η ιδεολογία αποτελεί το αντικείμενο ανάλυσης πολλών βιβλίων, άρθρων και ερευνών.

1.1 Ορισμός

Η λέξη ιδεολογία πρωτοεμφανίσθηκε στην Γαλλία τον δέκατο όγδοο αιώνα για να εκφράσει την επιστήμη ή μελέτη των ιδεών μιας φιλοσοφικής σχολής «που οι εκπρόσωποί της καυχούνταν ότι δεν είναι μεταφυσικοί και εξηγούσαν όλες τις ιδέες σε να προέρχονταν τελικά από τις αισθήσεις».¹ Ωστόσο η λέξη ιδεολογία απέκτησε μεταγενέστερα μια διαφορετική έννοια, έχοντας την σημασία ενός συνόλου αρχών, απόψεων, αντιλήψεων καθώς και την προσήλωση σε αρχή ηθικού χαρακτήρα, χωρίς ιδιοτέλεια. Εν γένει, ο όρος ιδεολογία, με την σημερινή έννοια, χρησιμοποιείται για να αναφερθεί «ένα σύνολο στενά συγγενικών δοξασιών και ιδεών, ή και στάσεων, που χαρακτηρίζουν μια ομάδα ή μια κοινότητα».²

Ο Scannell αναφέρει πως υπάρχουν δύο τρόποι κατανόησης του όρου ιδεολογία:³

«Ως ουδέτερος όρος που αναφέρεται σε κάθε αρθρωμένο σύστημα αξιών και πεποιθήσεων» και «ως κριτικός όρος που αναφέρεται σε παραποιημένο σύστημα αξιών και πεποιθήσεων που – όπως υποθέτει η θεωρία – στην πραγματικότητα λειτουργεί εναντίον των συμφερόντων της πλειοψηφίας».

¹ John, Plamenatz. *Ιδεολογία, έννοια και ιστορία του όρου*. (μετφ. Τάκη, Κονδύλη, 1971 Αθήνα: Κάλβος), 12

² ό.π.

³ Γιώργος, Πλειός. *Ο λόγος της εικόνας. Ιδεολογία και Πολιτική*. (2001 Αθήνα: Παπαζήση), 141

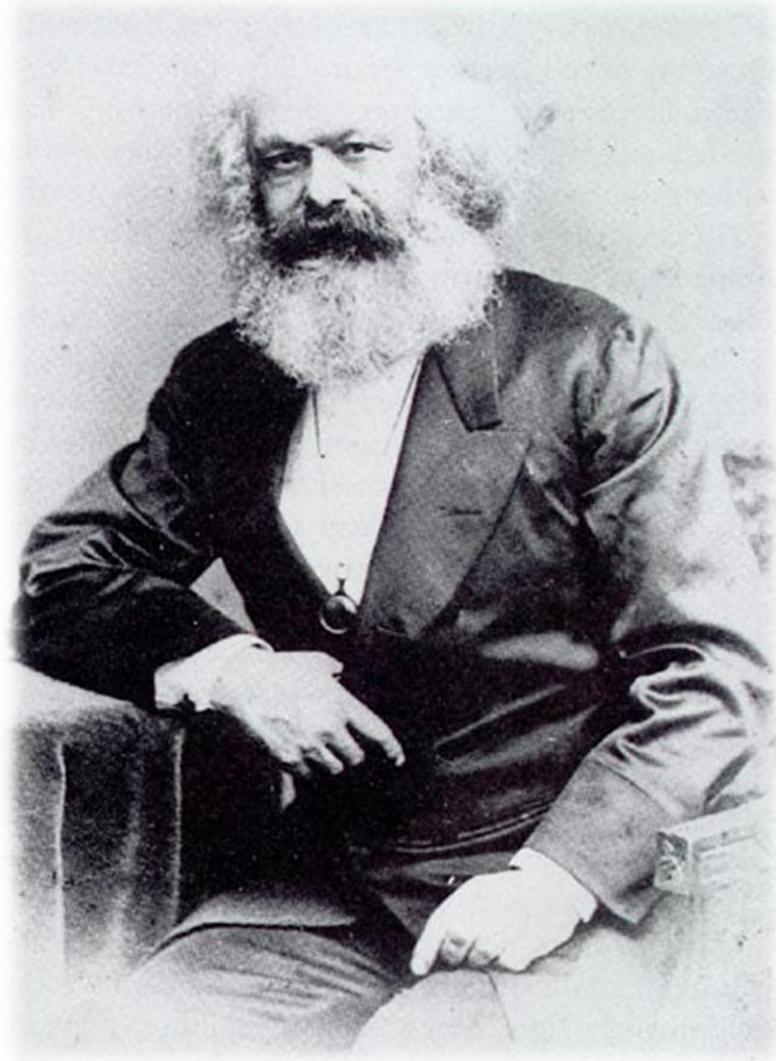

Ο ουδέτερος όρος ο οποίος, με βάση τον van Dijk, χαρακτηρίζεται περισσότερο από «σύνθετες και λιγότερο υποτιμητικές σημασίες της ιδεολογίας»¹ εκφράστηκε κυρίως τον 20^ο αιώνα, ενώ ο κριτικός όρος ο οποίος συνδέεται περισσότερο με την μαρξιστική θεωρία της ιδεολογίας ως «ψευδή συνείδηση» εκφράστηκε τον 19^ο αιώνα.

1.2 Κύριοι εκφραστές της Ιδεολογίας.

Η ιδεολογία ως ένα σύνολο ιδεών, αξιών και πεποιθήσεων όπου χαρακτηρίζει ένα άτομο, μια ομάδα, μια κοινωνική τάξη, μια κοινωνία ή ένα ολόκληρο έθνος χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον από τους Μαρξ και Ένγκελς, οι οποίοι ήταν και οι πρώτοι που της έδωσαν πλατειά χρήση. Ο Μαρξ και ο Ένγκελς χρησιμοποίησαν την λέξη ιδεολογία για να εκφράσουν κάποιες ασαφείς αλλά και σπουδαίες ιδέες τους σχετικά με το δεσμό των δοξασιών και των στάσεων, είτε γενικά είτε ενός ιδιαίτερου τομέα, προς άλλες ανθρώπινες δραστηριότητες.

¹ Γιώργος, Πλειός. *Ο λόγος της εικόνας. Ιδεολογία και Πολιτική*. (2001 Αθήνα: Παπαζήση), 141

Πιο συγκεκριμένα, ο Μαρξ αποκαλούσε την ιδεολογία ψευδή συνείδηση, αναφερόμενος σε ένα σύνολο λαθεμένων δοξασιών που τις συμμερίζονται μια ομάδα προσώπων ή μια κοινότητα. Η ψευδής αυτή συνείδηση έχει κοινωνικές συνέπειες και αποτελείται από στενά συνδεδεμένες ψευδαισθήσεις. Για παράδειγμα οι αστικές ιδέες για το κράτος είναι μια ψευδή συνείδηση. Εν ολίγοις, η ιδεολογία για το Μαρξ είναι μια αντεστραμμένη πραγματικότητα όπου υποστηρίζει τα συμφέροντα της κυρίαρχης κοινωνικής τάξης και αποτελείται από τις κυρίαρχες ιδέες της κυρίαρχης τάξης.

Τέλος ο Μαρξ και ο Ένγκελς δεν χρησιμοποιούσαν την ιδεολογία για να αναφέρουν τις δικές τους θεωρίες, καθώς δεν τις θεωρούσαν υπό την μορφή ψευδούς συνείδησης. Οι δοξασίες της τάξης των προλεταριάτων είναι σύμφωνα με αυτούς δοξασίες αληθινές, δοξασίες πάνω από την ψευδή συνείδηση. Ωστόσο, η συντήρηση του χαρακτηρισμού «ψευδή συνείδηση» αποτελεί απόρροια της απογοήτευσης πολλών μαρξιστών από την αποτυχία της μαρξιστικής ιδεολογίας να εκπληρώσει τους στόχους της.

2. HOME.

Το Home είναι ένα ντοκιμαντέρ του Yann Arthus-Bertrand με θέμα το περιβάλλον. Διάρκει περίπου δύο ώρες και αποτελείται εξ ολοκλήρου από εναέρια πλάνα. Τα γυρίσματα κράτησαν 217 ημέρες απασχολώντας τρία κινηματογραφικά συνεργεία και παίρνοντας λήψεις από τις τέσσερις άκρες της γης, συγκεκριμένα από 54 χώρες. Η ταινία προβλήθηκε ταυτόχρονα σε όλον τον κόσμο στις 5 Ιουνίου, παγκόσμια ημέρα του περιβάλλοντος, το 2009. Τα έσοδα της ταινίας παραχωρήθηκαν στον μη-κερδοσκοπικό οργανισμό GoogPlanet του Yann Arthus-Bertrand.

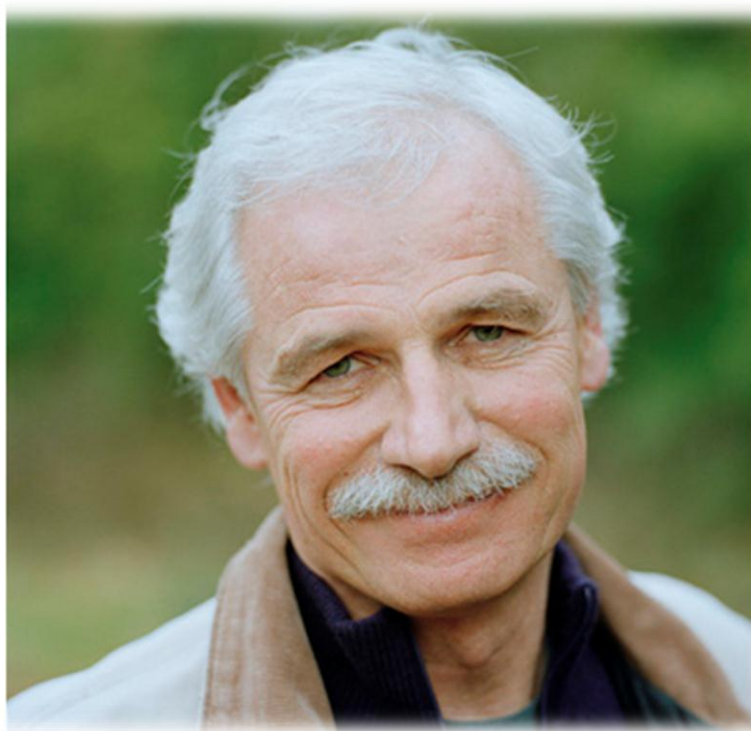

2.1 Οι συντελεστές.

Οι κύριοι συντελεστές τις ταινίας είναι ο σκηνοθέτης Yann Arthus-Bertrand, οι παραγωγοί Luc Besson και Denis Carot, ο μουσικός Armand Amar, οι σεναριογράφοι Isabelle Delannou, Yann Arthus-Bertrand, Denis Carot, Yen Le Van, στο μοντάζ η Yen Le Van, η βοηθός σκηνοθέτη Dorothee Martin, ο εικονολήπτης Tanguy Thuanud, ο διευθυντής παραγωγής Jean de Tregomain, ο υπεύθυνος οργάνωσης παραγωγής Camille Courau και στην αγγλική αφήγηση η Glenn Close.

Ο Yann Arthus - Bertrand γεννήθηκε στο Παρίσι στις 13 Μαρτίου 1946 αρχίζοντας την επαγγελματική του καριέρα στα 17 του χρόνια αρχικά ως βοηθός σκηνοθέτη και στην συνέχεια ως ηθοποιός του κινηματογράφου. Το 1967 ίδρυσε το πάρκο άγριας ζωής του Château de Saint Augustin στο Château sur Allier εγκαταλείποντας τον κινηματογράφο. Περίπου δέκα χρόνια αργότερα, το 1976, εγκαταστάθηκε μαζί με την γυναίκα του στην Κένυα στον εθνικό πάρκο Masai Mara, μελετώντας φωτογραφικά για τρία χρόνια την συμπεριφορά μιας οικογένειας λιονταριών. Από το 1983 εργαζόταν στο Παρίσι ως διεθνής δημοσιογράφος, ρεπόρτερ και φωτογράφος σε περιοδικά όπως το Paris Match και το Geo. Το 1991 ίδρυσε μια τράπεζα αεροφωτογραφιών, το Altitude Agency, ενώ το 1994 με χρηματοδότηση της UNESCO άρχισε μια έρευνα για το περιβάλλον, δημοσιεύοντας το βιβλίο "Earth from Above-La Terre vue du ciel- Η γη από ψηλά". Επίσης, το 1997 κυκλοφόρησε το βιβλίο "La Grèce vue d' en haut-Με θέα τη Ελλάδα". Την 1^η Ιουλίου του 2005 ίδρυσε τη διεθνή περιβαλλοντολογική οργάνωση

GoodPlanet, το 2006 ξεκίνησε μια σειρά ντοκιμαντέρ με τίτλο "Vu du ciel" και το 2007 άρχισε τα γυρίσματα του "Hone". Κατά τα έτη 2008-9 έλαβε τα βραβεία "Georges Pompidou" και "Earth Champion", ενώ συνάμα ορίστηκε Πρέσβης Καλής Θελήσεως του Περιβαλλοντικού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNEP).

2.2 Προβλήματα.

Οι συντελεστές της ταινίας αυτής αντιμετώπισαν μια σειρά από προβλήματα κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, όπως την γραφειοκρατία και τα τεχνικά προβλήματα κατά την προσπάθεια εναέριας λήψης πλάνων.

Όπως εξηγεί και ο ίδιος ο σκηνοθέτης της ταινίας «σε κάθε χώρα έπρεπε να κατανοήσουμε την τοπική κουλτούρα και τον τρόπο εργασίας τους». Σε ορισμένες χώρες, όπως την Ινδία, ήταν απαραίτητο να βγουν ειδικές άδειες κινηματογράφησης.

Η Dorothee Martin, βοηθός σκηνοθέτη, σημειώνει πως «έπρεπε να κάνουμε μια αρχική αίτηση στο Υπουργείο Αμύνης, στο Υπουργείο Εξωτερικών, στην Πρεσβεία, στο στρατό και στην αεροπορία. Αφού τα εξασφαλίσαμε αυτά από το Παρίσι, έπρεπε να ταξιδέψουμε στις

ακριβείς τοποθεσίες όπου θα θέλαμε να κάνουμε γυρίσματα και να δώσουμε τις ακριβείς συντεταγμένες τους στις αρμόδιες υπηρεσίες. Όταν κάναμε γυρίσματα, βρισκόταν μαζί μας ένας υπεύθυνος ασφαλείας, που έπρεπε να εγκρίνει το σχέδιο πτήσης, να επαληθεύει διαρκώς τις συντεταγμένες και να ελέγχει τα πλάνα που τραβούσαμε. Το ίδιο βράδυ παρακολουθούσε τις κασέτες μαζί μας. Δεν μου επιτρεπόταν να βγω έξω με τις κασέτες, έπρεπε να υπάρχει πάντα ένας από την επιτροπή λογοκρισίας κοντά τους. Από τις δεκαπέντε κασέτες, τις δυόμιση μας επέστρεψαν διαγραμμένες».

Ο λόγος όλης αυτής της προφύλαξης αντικατοπτρίζεται στο γεγονός ότι οι δυνατότητες μεγέθυνσης και εστίασης της κάμερας Cineflex που χρησιμοποιούσαν οι συντελεστές της ταινίας ήταν αρκετά υψηλές. Οι κάμερες αυτές αποτελούν ένα αποτελεσματικό κατασκοπευτικό όργανο και ορισμένες χώρες όπως η Συρία απαγορεύουν εντελώς την χρήση τους.

Άλλο ένα πρόβλημα που συνάντησαν οι συντελεστές κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων είναι ο περιορισμένος χώρος του ελικοπτέρου όπου έπρεπε να εγκατασταθεί 120 κιλά εξοπλισμός και γενικά οι περιορισμένες συνθήκες των εναέριων πλάνων. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Tanguy Thuauud, εικονολήπτης, «δεν μπορούσαμε πάντα να διαλέξουμε τον επιθυμητό πιλότο ή το κατάλληλο ελικόπτερο. Στο εναέριο γύρισμα το 60% του αποτελέσματος εξαρτάται από την ισχύ του ελικοπτέρου και την ικανότητα του πιλότου να την ελέγξει, αλλά και από τα προβλήματα με τον εξοπλισμό, τις καιρικές συνθήκες και την επικοινωνία που μπορεί να προκύψουν».

Επίσης και ο περιορισμένος χρόνος πτήσης αποτέλεσε άλλο ένα πρόβλημα για την δημιουργία του ντοκιμαντέρ. Η Dorothee Martin, βοηθός σκηνοθέτη, εξηγεί πως «υπάρχει περιορισμένη ποσότητα καυσίμων. Ο κινητήρας απαιτεί πολλά καύσιμα και κάθε λεπτό είναι ακριβό. Κατά μέσο όρο, ένα ελικόπτερο μπορεί να βρίσκεται σε πτήση για δύο με δυόμιση ώρες και πολλές φορές τραβούσαμε πλάνα αρκετά μακριά από σταθμούς ανεφοδιασμού, οπότε μας έμεναν γύρω στα τριάντα λεπτά αξιοποιήσιμου χρόνου γυρισμάτων. Προφανώς έπρεπε να βρισκόμαστε σε διαρκή επαγρύπνηση για να έχουμε τη μέγιστη απόδοση».

2.3 Σενάριο.

Το σενάριο του ντοκιμαντέρ γράφτηκε εκ των υστέρων, όταν πλέον είχαν τραβηχτεί όλα τα πλάνα. Στο σενάριο δούλεψαν ο ίδιος ο σκηνοθέτης μαζί με την Isabelle Delannou, δημοσιογράφος και πιστή συνεργάτισσα του Yann Arthus-Bertrand. Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις της Delannou στην προσπάθεια επεξήγησης της σύλληψης της ιδέας του σεναρίου ότι «ο Ιαν κι εγώ καταλάβαμε τότε ότι είναι ο άρρηκτος δεσμός μεταξύ των στοιχείων και μεταξύ του ανθρώπου και της Γης, που μας σαγήνευσε. Μας οδήγησε πίσω στην αφετηρία της Γης και μας θύμισε ότι στοιχεία όπως ο σίδηρος μέσα στα σώματά μας προέρχεται από αστέρια, που εξερράγησαν δισεκατομμύρια χρόνια πριν!».

Επίσης, οι δύο σεναριογράφοι της ταινίας προσπάθησαν «να μην πέσουμε στην παγίδα της καταστροφολογίας. Το μήνυμα της ταινίας μπορεί να συνοψιστεί σε μια παραδοξότητα –Ποτέ άλλοτε δεν είχαμε βρεθεί να εξαρτόμαστε τόσο πολύ από τους φυσικούς πόρους της Γης, ενώ παράλληλα ποτέ άλλοτε δεν είχαμε αποκοπεί τόσο πολύ από την ίδια τη φύση. Κάναμε μεγάλα λάθη στον καταρτισμό του μοντέλου λειτουργίας της κοινωνίας μας και τώρα πρέπει να αλλάξουμε. Και ο μόνος τρόπος να το καταφέρουμε είναι να καταλάβουμε πόσο κρίσιμη είναι η κατάσταση».

2.4 Μοντάζ.

Στο μοντάζ εργάστηκε η Yen Le Van η οποία είχε να επεξεργαστεί περισσότερες από 488 ώρες πλάνων. Η ίδια έβλεπε τα τραβηγμένα πλάνα και τα συνέθετε δίνοντας έμφαση στις αντιθέσεις παρά στις επιδράσεις.

2.5 Μουσική.

Την μουσική του ντοκιμαντέρ την έγραψε ο Armand Amar. Ο ίδιος μαζί με την Συμφωνική Ορχήστρα της Βουδαπέστης και το Ανσάμπλ Κρουστών της Σαγκάης ηχογράφησε ψαλμωδίες και όργανα από πολλές ηπείρους. Όπως αναφέρει και ο συνθέτης «γράφοντας τη μουσική για μια ταινία, βρίσκεσαι στο έλεος πολλών προσταγών. Όλα πρέπει να πηγάζουν από μια σκηνή, από μια πρόθεση... Το θέμα είναι να κατανοήσεις τι αισθάνεται ο σκηνοθέτης αλλά παράλληλα να αναπτύξεις και ένα προσωπικό όραμα για την ταινία, χωρίς όμως να υπερτονίσεις το μήνυμα. Η μουσική διηγείται ένα κομμάτι της ιστορίας, οι εικόνες ένα άλλο και άλλο ένα ο διάλογος. Όλα μαζί πρέπει να συνδυαστούν σε μια συμφωνία, δημιουργώντας μια αρμονική σύνθεση. Η σύνθεση μουσικής για μια ταινία φτιαγμένη από εικόνες δίχως διάλογο ήταν πραγματική πρόκληση για μένα. Η μουσική χαρίζει μια ξεχωριστή κίνηση στις εικόνες, ενώ παράλληλα προσπαθεί να δώσει έμφαση στα συναισθήματα που αυτές προκαλούν. Ο ρυθμός της ταινίας μπορεί να είναι στοχαστικός αλλά δεν επέτρεψα στον εαυτό μου να παρασυρθεί από αυτούς τους περιορισμούς. Ήταν σημαντικό να αφήσουμε τα πλάνα να αναπνεύσουν. Είναι πολύ σιωπηλές εικόνες. Πετάμε πάνω από τοπία, οπότε χρειαζόμαστε ησυχία. Κράτησα μόνο το πιάνο και τα έγχορδα από τα ορχηστρικά μέρη. Δεν ήθελα να υπάρχει υπέρ-συμφωνική αίσθηση. Όμως στην παραδοσιακή μουσική, προτίμησα την οριζόντια γραφή από την κάθετη».

3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ HOME.

Όπως προαναφέρθηκε το Home είναι ένα ντοκιμαντέρ με θέμα τον πλανήτη Γη. Συνοψίζοντας το ντοκιμαντέρ αυτό έχει σκοπό να δείξει πώς η ανθρωπότητα κατάφερε μέσα σε λίγες μόνο δεκαετίες να διαταράξει την ισορροπία του πλανήτη. Μια ισορροπία που είχε επιτευχθεί ύστερα από τέσσερα δισεκατομμύρια χρόνια εξέλιξης. Ωστόσο όμως, το ντοκιμαντέρ δεν έχει ως βασικό στόχο τόσο την ανάδειξη των καταστροφικών για την ισορροπία του πλανήτη ενεργειών της ανθρωπότητας, όσο την ευαισθητοποίηση της ανθρωπότητας για προσωπική αλλά και συλλογική ευθύνη απέναντι στον πλανήτη Γη. Όπως αναφέρει και ο ίδιος ο σκηνοθέτης «ούτε ο σκοπός ούτε τα κίνητρα της ταινίας μας είναι να μιλήσουμε για την καταστροφή. Καταστροφή είναι η άρνηση να πιστέψουμε αυτό που έρχεται. Θα πρέπει να μοιραστούμε την ευθύνη για τη διάσωση της Γης. Το Home είναι μια πολιτική ταινία με την καλή έννοια της λέξης».

Με άλλα λόγια, όπως χαρακτηρίστηκα αναφέρεται και στο ντοκιμαντέρ είναι πολύ αργά για απαισιοδοξίες. «Η ανθρωπότητα έχει ακόμα το περιθώριο μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια ν' αναστρέψει την τάση αυτή, ν' αντιληφθεί σε ποιο βαθμό έχει φτάσει η καταστροφή του φυσικού πλούτου της Γης από τον άνθρωπο και ν'

αλλάξει τα πρότυπα κατανάλωσης». Εν ολίγοις το ντοκιμαντέρ αυτό προσπαθεί να περάσει ένα θετικό μήνυμα στους θεατές ενεργοποιώντας τους την οικολογική τους ευαισθητοποίηση.

Αναλυτικότερα, το ντοκιμαντέρ αρχίζει χαρακτηριστικά με μια γραμματική παρουσίαση από διάφορες μάρκες, όπως τις Gucci, Puma, La Redoute και πολλές άλλες, οι οποίες εν τέλει σχηματίζουν την λέξη HOME. Η παρουσίαση αυτή δηλώνει ένα υπαινικτικό σχόλιο κατά των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών, οι οποίες θεωρούνται οι μεγαλύτερες υπεύθυνες των περιβαλλοντικών καταστροφών. Επίσης, η παρουσίαση αυτή αποτελεί μια έξυπνη περίληψη του ντοκιμαντέρ.

Εν συνεχεία, το ντοκιμαντέρ κάνει μια εισαγωγή όπου μια γυναικεία φωνή αναφέρει τα εξής λόγια: «Ακούστε με, σας παρακαλώ. Είστε όπως κι εγώ, ένας Homo Sapiens, ένας σοφός άνθρωπος. Ζωή, ένα θαύμα του σύμπαντος, εμφανίστηκε πριν από 4.000.000.000 χρόνια. Εμείς, οι άνθρωποι, υπάρχουμε μονάχα εδώ και 200.000 χρόνια. Παρ' όλα αυτά, έχουμε καταφέρει να διασαλεύσουμε την τόσο ουσιαστική ισορροπία της ζωής. Ακούστε προσεχτικά αυτή τη συναρπαστική ιστορία, που είναι δική σας, και αποφασίστε προσεχτικά αυτό που θα πράξετε.» ενώ ως εικόνα φαίνεται μόνο η Γη. Αναμφίβολα στο σημείο αυτό κυρίαρχο ρόλο παίζει η εκφώνηση παρά η εικόνα αυτή καθ' αυτή.

Στο εισαγωγικό αυτό σημείο του ντοκιμαντέρ η γυναικεία αφήγηση καλεί τον θεατή-ακροατή να ακούσει μια ιστορία, την ιστορία της Ζωής, που μέρος της είναι και ο ίδιος ο άνθρωπος και κατ' επέκταση ο εκάστοτε θεατής-ακροατής. Για να γίνει πιο οικία η πρόσκληση αυτή η αφηγήτρια χρησιμοποιεί α' πληθυντικό. Επίσης, στην εισαγωγική αυτή αφήγηση, όπου ουσιαστικά αποτελεί την περιληπτική παράγραφο ολόκληρου του σεναρίου του ντοκιμαντέρ εμπειρικλείοντας τις λέξεις κλειδιά Ζωή-4.000.000.000-Άνθρωπος-200.000-Διασάλευση Ισορροπιών, η γυναικεία φωνή καλεί τον θεατή-ακροατή να πράξει αναλόγως.

Η ιστορία που ακούγεται εν συνεχεία από την αφηγήτρια αποτελείται από τέσσερα μέρη. Το πρώτο μέρος διαρκεί περίπου 15 λεπτά και περιγράφεται με θαυμαστό τρόπο η δημιουργία της ζωής. Συγκεκριμένα περιγράφεται το πώς ήταν η Γη πριν την ύπαρξη οποιασδήποτε μορφής ζωή. Στην συνέχεια εξιστορείται η σταδιακή εξέλιξη του πλανήτη μέχρι πριν την εμφάνιση του ανθρώπου.

Στο δεύτερο μέρος το ντοκιμαντέρ εστιάζεται περισσότερο στην εξελικτική δράση της ανθρωπότητας, αρχίζοντας από την γεωργική επανάσταση και καταλήγοντας στην επανάσταση που επέφερε η εφεύρεση του πετρελαίου. Παρουσιάζεται η

κατάσταση που επικρατεί σήμερα σε διάφορες μεγαλουπόλεις, όπως το Τόκυο, η Νέα Υόρκη, το Ντουμπάι και αλλού.

Στο τέταρτο μέρος το ντοκιμαντέρ επικεντρώνεται στην υπερθέρμανση του πλανήτη και στις επιπτώσεις που θα επιφέρει η κατάσταση αυτή.

Στο τέταρτο μέρος παρουσιάζονται τα κατορθώματα του ανθρώπινου πολιτισμού με άσπρα γράμματα σε μαύρο φόντο. Συγκεκριμένα αναφέρονται τα εξής: το 20% του πληθυσμού καταναλώνει το 80% των πόρων. Παγκοσμίως δαπανώνται 12 φορές περισσότερα χρήματα για στρατιωτικό εξοπλισμό από ό,τι για βοήθεια σε αναπτυσσόμενες χώρες. Καθημερινά 5.000 άνθρωποι πεθαίνουν λόγω ακάθαρτου νερού. 1.000.000.000 δεν έχουν πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό. Σχεδόν 1.000.000.000 άνθρωποι υποφέρουν από πείνα. Περισσότερο από το 50% των δημητριακών που διακινούνται σε παγκόσμιο επίπεδο χρησιμοποιούνται για ζωοτροφές ή βιοκαύσιμα. Το 40% της

αρόσιμης γης υπέστη μακροχρόνιες καταστροφές. Κάθε χρόνο εξαφανίζονται 13.000.000 εκτάρια δάσους. 1 θηλαστικό στα 4, 1 πτηνό στα 8 και 1 αμφίβιο στα 3 απειλούνται με εξαφάνιση. Τα είδη εξαφανίζονται 1.000 φορές γρηγορότερα από τον φυσικό ρυθμό. Τα $\frac{3}{4}$ των αλιευτικών περιοχών εξαντλούνται ή έχουν σοβαρές απώλειες. Η μέση θερμοκρασία των τελευταίων 15 ετών είναι η υψηλότερη που έχει καταγραφεί ποτέ. Το παγετωνικό κάλυμμα είναι 40% πιο λεπτό από ότι ήταν πριν 40 χρόνια. Θα υπάρξουν τουλάχιστον 200.000.000 κλιματικοί πρόσφυγες ως το 2050.

The world spends
12 times more on military expenditures
than on aid to developing countries

The world spends
12 times more on military expenditures

Βιβλιογραφία

Plamenatz, John. *Ιδεολογία: Έννοια και Ιστορία του Όρου*. (μετφ.Κονδύλη, Τάκη). Αθήνα: Κάλβος, 1971.

Πλειός, Γιώργος. *Ο Λόγος της Εικόνας: Ιδεολογία και Πολιτική*. Αθήνα:Παπαζήση, 2001.

Ιστογραφία

www.home-2009.com

http://www.yannarthusbertrand.org/v2/home_us.htm

[menacristal.com/uploads/images/people/yab_ **bio**EN.pdf](http://menacristal.com/uploads/images/people/yab_bioEN.pdf)

<http://www.armandamar.com/main.php>